

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

dimissorijs, quas ei dedimus, conuenias; sanctaq; suæ peregrinationis testimoniu ab ordinario loci, aut saltem à Prefecto Ecclesiæ afferat, ad quam peregrinationis causa iter suscipit; nisi literis nostris dimissorijs alius nominatim exprimatur, cuius allato scripto id testatum facere debet.

Hæc singula capita sacerdoti clericove peregrinanti præscripta, quò accuratius ab eo seruentur; literis dimissorijs, quas vniciuique clericalis ordinis homini peregrinationis causa concedemus, ab Cancellario nostro adscribi iubemus.

Laici etiam antequam peregrinationem suscipiant, Parochum Sacerdotem conueniant, à quo sanctè peregrinandi consilium capiant; & literas habeant ab Archiepiscopo canonicas, vt canone expressum est; quarum etiam fide testimonio eis liceat vbiq; & cuius confessorio sacerdoti ab Ordinario approbato peccata confiteri.

Deinde benedictionem ab eodem Parocho petant: qui superpelliceo & stola indutus, illis benè precetur, et benedicat statim religiosè precationibus, quæ ex ecclesiæ instituto peregrinis adhibentur.

Peregrinationem verò suscipiât, vbi primò ritè confessi sacram Eucharistiâ religiosè sumpserint.

Peregrinando omnia fugiant, quæ deotionis studium perturbant, aut impediunt; & illa amplectantur, quibus illud excitari solet.

Instat potissimum orationi, sanctis meditationibus, pijs colloquijs, elemosinas si per facultates possunt, largiatur; vitam emendent; morum grauitate, & Christianæ pietatis officijs se in omni re conforment.

Ad sacra loca vbi primùm venerint, nihil aliud sibi propositum habeant, quàm vt aut iubileam indulgentiamve consequantur, aut vota sanctè persoluât, ab omni curiositate, peccandiq; occasione abstinentes.

Itaque primò confessi, cum sacram Eucharistiâ sumpserint, tñ religiosè sanctorum statas ecclesias visitent; ita vt ex ipsorum locorum admonitione, maior affectus in ipsis exurgat ad cauendam

charitatem; & sanctorum, quorum auxilium implorant, orationibus adiuuentur.

Reuersi à peregrinatione laici, primò parochum sacerdotem conueniant, à quo pro foribus ecclesiæ parochialis benedicantur, adhibitis ex ecclesiæ instituto præscriptis sanctis orationibus,

Decretum. XXIII.

DE sacerdotibus confessorijs, quos probatos & in vrbe & in diæcesi Clero nostro cõstituerimus, hoc decernimus, vt quos scilicet quotannis ad cleri confessiones audiendas à nobis delectos, & in tabella notatos ei significauerim; eiusdem cleri confessiones audiendi facultas illis sit, quoad alia eiusmodi significatio anno sequentiper nos fiat.

Confessorij cleri.

Decretum. XXV.

QVO diligentius Archiepiscopo cleri in omni ecclesiastica disciplina progressus constet; vnusquisque sacerdos, & cuiusvis ordinis clericus de frequenti Sacramentorum vsu, de functionibus in ecclesiâ præstitis, de lectionibus, studio rumque progressionem, de cæteris exercitationibus sibi præscriptis, testimonium ab ijs singulis, à quibus ex præscripto accipere oportuerit, singulis mensibus, vel alio fitato tempore per Archiepiscopum statuendo afferant; idq; ad constitutam rationem.

Testificationes cleri ad Archiepiscopum afferenda.

Decretum. XXVI.

QVOD de Punctorum iureiurando per nos primo prouinciali concilio sancitum est; id ab vnoquoque punctatore, qui vel festi diei, vel funeris, vel anniuersariorum, vel processionum, vel aliorum denique diuinorum officiorum causa, etiam in Collegiatis constitutus sit, in publico Synodi diæcesanæ conuentu quotannis præstari decernimus: quò religiosus adstrictus, debitam in munere suo obeundo diligentiam cum fidelitate coniunctam adhibeat.

Iureiurandum à quibusvis punctatoribus præstet. Tit. de officio punctator. P. 29.

Decretum. XXVII.

EX prouincialibus constitutionibus, sicut aliquando clerum nostrum vrbannum, modò vniuersum, modò partem ad nos

Quibus diebus singuli ecclesiastici

ad Archie-
piscopum
accedant.

nos conuocare debemus; quò diligētius & eius in omni ecclesiastica disciplina progressus cognoscamus, & quæ ad rei ecclesiasticæ disciplinæ pertinentia sunt pro ratione officij nostri moneamus: ita certos dies (præterquam quòd aliquando per annum, prout expedire censuerimus, ad nos accersemus) ei præscribēdos censuimus, quibus tanquam nominatim conuocati singuli pro ordinū ratione infra constituta in Archiepiscopa les ædes quotannis ad nos conueniant.

Primo omnibus & singulis tum Metropolitanæ tum collegiatarum ecclesiarum quæ in vrbe sunt canonicis, diem secundū Ianuarij; parochis vrbis tertium; reliquo vniuerso vrbis clero quartum eiusdem mensis diem constituimus: quo præscripto die, singuli prout iustimus, in sacello nostro Archiepiscopali adsint.

Si autem dies Dominicus, aut Epiphaniæ vigilia incurrerit, in qua officium vespertinum solenniter fit; id alio die proximo feriali præstent pro ordinis ratione præscripta.

Hebdomada præterea quæ octauam Corporis Domini sequitur; alia item hebdomada Aduentum Domini proxime præcedenti, iisdem vt supra, præscripta ordinum ratione ad nos conueniant.

Si quo autem die id præstare debent, solennis officij, aut festi diei celebritas inciderit, id postero feriali, aut non solenni die præstent.

Decretum. XXVIII.

De clericis
custodibus,
& alijs Mis-
sæ sacro in-
seruicibus.

CVM minorum ordinum functiones à clericis solum, pro ordinum in quibus constituti sunt ratione præstari debere Tridentina Synodus sanctè decreuit; tum hoc à canonum ratione, ab ecclesiasticæque disciplinæ institutis, atque optimo vsu longe abhorrens est, ea ecclesiasticarum functionum munera à laicis hominibus aliquando obiri: idcirco nos pro nostri pastoralis officij cura, huic rei quantum possumus, aliqua ratione in nostra diocesi prouidendum cœsumus.

Vbi igitur Capitula, monasteria, vniuersitates, sodalitatesve, collegia item cuiusvis generis, ac alij præterea quouis ho-

mines, laicum custodis, aut monachi, vel alio nomine, certis etiam olim huic muneri attributis bonis, fructibus, redditibusve, aut alio quouis modo nomineve constituta mercede, habere adhibereve solent, qui ecclesiam verrendam curet, campanas pulset, lumina accendat ac deferat, aliasve eiusmodi ecclesiasticas functiones obeat; aut alius cœsus est, quouis ratione huic sustentationi attributus: eius laici hominis loco clericus deligatur, qui pro ratione ordinum minorum quos susceperit, earum functionū munus obeat: atq; is constitutam illam mercedem, aut attributos fructus, redditumve capiat: qui si satis non sit, illa vel Capitula, vel monasteria, vel alij vt supra, ad quos vllò modo pertinet, quòd deest suppleant.

In Missæ etiam sacro, non laicus, sed clericus qui altari ministret, semper adhibeatur.

In omni igitur parochiali ecclesia illam talem parochus habeat, vt est prouincialibus nostris concilijs præscriptum.

Quibus verò in cappellis altaribusve, quocunque vel tituli, vel deuotionis, & legati nomine Missæ sacrum fit; certum item aliquem clericum, qui sacerdoti sacram facienti inseruiat, sustentari iubemus: vbi non sodalitates, non ecclesie, ecclesiasticæve fabricæ, aut locorum piorum curatores, neque alij sunt, qui hoc clericalis sustentationis munus ibi præstare vltro velint, aut qui iure debeant; pro earundem cappellarum: altarumve ratione præstetur si ex tituli nomine in ijs sacrum fit: eorum sumptibus qui titulum gerunt: si ex legato cuius certa summa fit; mercede ex eo detracta: si ex deuotione aliove nomine; illorum impensis id præstari mandamus, quorum nomine illud Missæ sacrum fit: siue locorum piorum homines illi sint, siue sodalitates, siue vniuersitates, siue priuatus aliquis.

Si verò capellæ, altaris, aut legati census vsque adeo exiguus ac tenuis est, quo clerici sustentandi onus sustineri nō possit: ea ratio inueatur, vt contributione vndique ex ijs cappellis, altaribusve, quæ in eadē ecclesia, vel parochiæ finib' sūt, facta, huic clericis sustentationis satisfiat.

Quòd